

Asırlar Şahit

– AyferAksoy · 30 Haziran 2016

Kurşuna dizilen hislerimi
Selamsız sabahlar tüketiyor
Gökyüzü namahrem kalabalıkları çarşafa bürürken
Tükenmişliğime siyah bir yıldız düşüyor
İçimdekiler bin parçaya bölünüyor
Yitiyor gönlümün candan ötesi
Mavi siyaha kuşlar geceye mahkum
Ay geceye küsmüş
Yarasalar baş gösteriyor...

Uhrevi bir hayatın ortasında
Sevmiştim ben seni
O yüzden gitmek en güzel sana yakıştı
Kalmakta bana
Çok gördü veremedi huzur bulduğum lahzan
Tebessüm şu yüzüme
Ben ölümü gözlerinden öptüm
Bir tek sen anlamadın
Sen papatyalara kelebeklere hasrettin
Gülü sığdıramadın koynuna
Güle nefes olamadın...

Hüznün ortasında yine tek başımayım
Yüzüm kimsesiz bir yaşlı yüzü
Yedi kat göğün üstünden yağmur çiseliyor
Kokun toprağın buğusunda üstüme siniyor
Düşlerim bağrımda yuvarlanırken ıssızlaşıyor
S/ana d/üşüyor hayallerim
Gerçeğini beklerken
Asırlar şahit oluyor
Ve yine o titrek ses
Kolu kanadı kırık şakağına konuyor
Seni seviyorum diye....

Kör sağır ediyor beni bu sensizlik...

Ayfer Aksoy